

11. december

Kære Christine og Frederik,
Selvfølgelig blev vi ikke bange.

Ikke ret meget i hvert fald.

”Nej vi har ikke taget nogen dug, men vi har fået en, af en sød gammel dame ”, fik jeg fremstammet.

”Så skal I i fængsel, sådan nogle tyveknægte”, brølede han.

”Jamen det er ikke fair, vi fik den jo, fordi vi hjalp med at plukke kirsebær”

”Har I også stjålet kirsebær! I kachotten med jer” snerrede han.

Der var ikke spor pænt i kachotten. Det var nærmest et hul ind i en bjergside, mørkt og med masser af spindelvæv, og jord på gulvet.

Fangevogteren var også fæl at se på, og dum at høre på.

”Næh, - nisse og menneskesteg ”, gnækkede han, og pirkede til mig med sit sværd.

Nu ville dyre råd være gode.

Da vi havde siddet der temmelig længe, blev vi hentet af fangevogteren igen.

”I skal op til kongen ”, lo han, og gned sig i hænderne.

”Ja le du bare,” sagde jeg, ”når kongen får at høre hvad vi har at sige, bliver vi sluppet fri omgående”, sagde jeg, ”og så er det os der ler”.

Men ak.

Det var slet ikke sådan en konge som jeg havde forestillet mig; jeg mener pæn, og sådan med rød kåbe, og klog at se på.

Nej, - den her konge var en TROLDEkonge, og vi var fortabte.

”Ja jeg ville lige se, hvad det var jeg skulle ha´ til middag. Nisse- og mennesketyveknægte, fyldt med jordbæris og cola - uhm.”, sagde han, og slikkede sig om munden.

Og tænk, så blev vi smidt ned i det grimme og uhygiejniske fangehul igen.

Ved indgangen stod en heks, og rørte i en gryde. Jeg gøs, mon det var den gryde!!

”Kan du ikke gøre noget?”, spurgte jeg Kook, ”kan du ikke trylle, eller kalde på dine nisse-venner?”

”Nej desværre. Det her er jo en troldekonge, og så kan vi ikke slippe fri”, svarede Kook, og så helt bedrøvet ud.

Så skulle da også, og så lige op til jul. Jeg begyndte at fryse, og stak hænderne i lommerne, hvor jeg fandt den krystalkugle, jeg havde fået af fisken. Hvordan var det nu. Havde den ikke sagt, at jeg måske kunne få brug for den. Jeg skyndte mig at vise Kook den.

”Nej jeg tror heller ikke at den kan hjælpe os, men du kan da prøve”.

Jeg kikkede på kuglen. Hvad skulle jeg gøre.

Jeg måtte finde på noget at sige. Det skulle nok være noget der rimede.

Jeg prøvede. Kugle, jule, smule, mule, fugle. Det var altså svært.

Jeg så over på Kook. Han plejede at være god til at rime.

Forsættelse følger.

Decemberhilsen fra Kook og Peder

Onkel Peder's fantastiske julerejse

En helt anderledes julekalender til højtlesning for sengetid

© Peder Henning Pedersen ♥ Tilrettelæggelse: Skawprint-Skagen